

Přátelství bez hranic



Přátelství a láska je až neuvěřitelný boží dar. Ne vždy si to v dnešní hektické, konzumní společnosti dostatečně uvědomujeme a zejména ceníme. Je to především naše vina, velká vina.

Ale ostrůvky lásky a přátelství existují a jsou neuvěřitelně živé, sympatické a perspektivní.

Obec Nivnice, Komenského obec, má již ne jeden rok srdečnou, upřímnou a skromně řečeno super spolupráci – družbu se Slovenskou obcí Jablonka. Je ro přeshraniční družba, spolupráce, jak pozornému čtenáři jistě neuniklo. Posuďte sami.

Zahrádkáři, sportovci, hasiči, senioři, baviči (šoumeni) a samozřejmě vedení obce, radní, zastupitelé a především paní starostky a místostarostky, konkrétně paní Anna Cigánková (SR), paní Ing. Vladka Kaislerová (ČR), Ing. Marie Kománková a další jsou těmi hnacími motory, které tuto mimořádnou aktivitu, a troufnu si říci ojedině-

lou v rámci hradištského okresu, aktivně po všech stránkách rozvíjejí.

A to je dobře. Svědčí o tom i mimořádný zájem občanů obou obcí. V loňském roce, 14. 10., jsme byli „u sousedů“ v Jablonce. Málem nám nestačil autobus. No a letos, 15. března, jsme zase hostili našich „sousedů“ u nás v Nivnici ve Společenském sále Beseda. A jak jinak, chalupa byla plná.

Nivnické robky, šikovné baby, jak říkali chlapi ze Slovenska, napékaly vdolečky, štrůdle, dobré cukroví a další dobroty. Chlapi zase něco na okošťování tekutého, pan Kuchař, s velkým K, navařil dobré jídlo, a tak byla v sále opravdu velmi milá atmosféra. Ne nadarmo se říká, že láska prochází žaludkem. A v ten den ta upřímná láska a přátelství procházela nejen žaludkem, ale i našimi srdéčkami. Veru, tak hovořili aj naši z Jablonky.

A pokud jde o zábavu, nedali jsme se zahanbit. Vystupovali naši mladí z Nivnice,

dechovka Dechovečka mladých pod vedením pana St. Mahdala a super moravský bavič Franta Uher. Kulturní odpoledne bylo skutečně na úrovni. Naši milí přátelé přijeli krátce po poledni, a tak bylo dost času na prohlídku obce Nivnice, jejich pamětihodností i historických památek, včertně pamětní síně našeho rodáka J. A. Komenského.

No a než jsme se rozešli, tož jsme si společně zazpívali ne jednu písničku, vypili ne jednu skléněčku dobrého vína moravského aj slovenského a zatancovali si pospolu.

Mrzí mě doteďka, že sem to nestihl s paní starostků z Jablonky, Aničků, šikovných paní, ale slibuji, že to zkusím znova při nejbližší příležitosti.

Naše paní místostarostka Ing. M. Kománková v loni v říjnu řekla, cituji: „Vždyť to není až tak dávno, co jsme byli v jedné republice“. Ano, proto i já si dovolím tvrdit, že naše přátelství je bez hranic.

Zaslal Karel Šík, Nivnice